אמר 1 רבי עקיבא אני אתקן שיהו דברי חכמים קיימין שיהו כל המטלטלין מביאין Rabi Akivoh said; I will correct it, so - טומאה על האדם הנושאן בעובי המרדע that the words of the sages should be upheld; that all movables, with the thickness of a prod, transfer Tu'moh on the person who carries them

<u>Overview</u>

מטלטלין sought to compromise between the ת"ק of the משנה who maintains that מטלטלין טמא are מביאין את הטומאה, and ר"ט who maintains that the טמא was איכר because of טומאה בחיבורים. Therefore ר"ע stated that regarding the person who is carrying the מרדע, the rule is כל המטלטלין מביאין טומאה בעובי המרדע.

תוספות explains the מביאין טומאה on the person carrying an item כעובי המרדע which is מאהיל על המת משום אהל² לטמאו טומאת שבעה אפילו³ היכא דלא שייך טומאה בחבורים -Because of אהל, so he becomes 'טמא טומאת ו' even in a case where the rule of ים is not applicable -

כגון שיש סודר מפסיק בין המרדע לבשרו -

For instance where there is a cloth which separates between the מרדע and the carrier's **flesh;** in which case, without this גזירה the rule would be -

שהסודר טמא טומאת שבעה משום חבורים דהיינו חבורי⁴ אדם במת That the סודר which is touching the טומאה ז' is טומאה שומאת because of טומאה בחבורים, meaning connection with the אהל to the מת

- והאדם אינו טמא אפילו מדרבנן אלא טומאת ערב דטמא מדאורייתא But the person, who merely touched the סודר is not מדרבנן even מדרבנן, rather he is only טמא טומאת ערב, which he is טמא מה"ת -

כדמוכח בפרק ג' מינין (נזיר דף מב,ב ושם) ב

As is evident in טמא טומאת ז' פרק ג' מינין. Nevertheless, even though he is not טמא טומאת on account of - טומאה בחבורים

-⁶גזרו שיהא אדם טמא טומאת ז' משום אהל

The הכמים were גוזר that he should be 'נומאת ז' because of אהל even though the

 $^{^{1}}$ The מהר"ם and the מהרש"ל say that this תוספות and the previous one ד"ה ששמע and the following one ד"ה ועל are all

 $^{^2}$ This is not like טמא ה' who maintained that the טמא ז' was טמא because of טומאה בחבורים. See previous עומאה.

 $^{^3}$ If the person's body was in contact with the מרדע then he is טומאת ז' מה"ת for it is טומאה בחבורים. We do not need a איכר (There is no טומאת אהל to transfer the איכר on the איכר, since there is no פותח טפה.].

 $^{^4}$ The מהרש"א amens this to read, חיבורי אהל (instead of מהרש"א).

 $^{^{5}}$ We do not say since the מחובר is סודר and the מחובר is מחובר, so it is as if the מחובר to the מחובר מחובר מחובר אדם , which would make him 'מרדע. This we do not say; only one היבור but not two עיי"ש תוד"ה בהבורי. היבורים but not two. עיי"ש תוד"ה

⁶ To be מא טומאת אהל there is obviously no need for physical contact, as long as one is under the airspace of the אהל.

מרדע does not have a פותח טפח. The reason for this גזירה is -

-⁷שלא יטעו אותם שאין יודעים דין טומאה בחבורים

So that those who do not know the laws of טומאה בחבורים should not be mistaken - ויאמרו שטמא טומאת ערב משום אהל ^{8} כיון שיש בהיקפו טפח

And assume that the farmer is טמא טומאת ערב because of אהל, since the circumference is a מטמא באהל so it is sufficient to be מטמא באהל; as a result -

- אם כן אתי למימר שאין באהל אלא טומאת ערב

Therefore they will come to say that אהל only has טומאת ערב, when in fact אהל is מטמא טומאת ז' - מטמא טומאת -

לכך גזרו שיהא טמא ז' כאדם המיטמא באהל -

Therefore the חכמים decreed that the איכר should be 'ז like a person who became אהל in an אהל -

שלא ^{9} חלקו אפילו יהא מפסיק בינו לבין המרדע שלשה סודרים או ד' שלא ^{9} (For) [And] they did not differentiate, even if there would be a three or four cloth separation between the person and the מרדע -

- ויהא אדם רביעי ^{10} או חמישי או יותר

So the person would be a fourth or fifth, or more steps removed from טומאה, nevertheless he is 'טומאת אהל מדרבנן or it is considered a טומאת אהל -

ואפילו אם המטלטלין פשוטי כלי עץ שאינן בני קבולי טומאה -

And even if these משלטלין which are מאהיל על המת are flat wooden utensils (they cannot contain anything within them) so they are not capable of becoming - שמא בחבורים – דלא שייכא בהם טומאה בחבורים

So that טומאה בחבורים is not applicable to them, nevertheless טמא and he is 'טמא טומאת ז' and he is טמא טומאת ז'.

2

⁷ Those people who are not that learned will see that this person is טמא טמא טמא טמא שנמאת ערב. We know the reason he is טומאת ערב (by touching the אב הטומאה), is not merely a אב הטומאה (because it is מרדע with the בחבורים) and therefore it can be איכר to become a טומאה ערב ערב השונא (However the people who are not familiar with will be puzzled why this person is טמא טומאת ערב (since the מרדע which touched the מרדע is only a החבורים (according to their lack of knowledge of טומאה בחבורים), which cannot be (מטמא אדם (בלים), which cannot be (מטמא אדם (בלים)). The solution which they will come up with is, as טומאת אהל מרדע מומאת אהל (for which no contact is needed), and that טומאת אהל שומאת ערב. See 'Thinking it over'.

 $^{^{8}}$ The מרדע was מאהיל simultaneously on the מיכ and on the איכר.

⁹ It would seemingly read easier if it said ולא חלקו instead of שלא חלקו.

 $^{^{10}}$ If there was one סודר, the person is a סודר, the person is a סודר is an אב (because of טומאה בחבורים) and the person is a ראשון. If there are two layers of סודרים, the first is an אב הטומאה, the second is a ראשון and the person who touches the שני is theoretically a שני However a person cannot become ממא from a ראשון (and become a שני), he can only become מומאה from an אב הטומאה (סוברים אבות הטומאה). The more סודרים the further the person is from טומאה רביעי, חמישי, etc.

¹¹ In this case (as opposed to where there is one סודר, where the person is טמא טומאת ערב), the מאיכר is not איכר at all, nevertheless they were 'גויר טומאת on this person as well, even though there is no איכר that they may think (in this case, if there were no טומאת אהל that they may think (in this case, if there were no טומאת אהל שומאת ערב.

תוספות qualifies that even though לא חלקו regarding the amount of - פשוטי כלי עץ - פשוטי כלי

רודקא בעובי המרדע שיש בהיקפו טפח אבל בפחות מכן ליכא למטעי כלל שהיא משום אהל - But nevertheless this מרדע was only if the מטלטלין are the width of a מרדע, whose circumference is a שפה, however if it is smaller than this amount, there can be no mistake that the טמא is איכר on account of אהל, for it is too small to be considered an אהל, there is no אזרה, and he will be a ראשון לטומאת ערב -

ואף על פי שלא ידעו טומאה בחבורים לא יטעו אלא ישאלו הטעם:

And even though these people do not know of טומאה בחבורים, nevertheless they will not be mistaken and assume it is טומאת אהל (since it is so small; it does not even have a טפח בהיקפו), but rather they will ask for the reason why is the איכר טמא and we will infirm them of טומאה בחבורים so the יומאה מו הטומאה אב הטומאה אב הטומאה בחבורים.

Summary

According to איכר since people are unaware of טומאה בחבורים therefore if the איכר would be טמא טומאת ערב they would assume that he became אהל through אהל, and consequently presume that אהל ערב is טומאת ערב was that in all cases he is 'טמא טומאת.

Thinking it over

_

¹² See footnote # 7.

במדבר (חוקת) יט.יד.